

betaler lidt rigeligere Penge til de Arbejdere, der arbejde de faa Timer, det drejer sig om.

Saa var der dernæst en Ting, som den højtærede Minister ikke omtalte, men som jeg gerne vilde berøre igen. Jeg vilde fremdeles anmode om at faa Toget Nr. 968 til at holde ved en à to Stationer paa Strækningen Langaa—Aarhus for at skabe Forbindelse for rejsende Vest fra, Struer—Viborg, og Nord fra, for at vi, der bo i den Egn, kunne rejse til Viborg og Skive Markeder og komme hjem samme Aften, hvad der nu er umuligt, undtagen vi skulle rejse fra Markedet, før det er færdigt. Der bor mange Handelsfolk paa den Egn, vi købe og sælge meget, saa vi vilde gerne have Toget til at holde ved de nævnte Stationer 2—3 Minutter, saa maa man gerne tage det Tog, der kører med ganske enkelte Passagerer fra Randers.

Maa jeg rette en Fejl i min forrige Tale. Der staar i Rigsdagstidenden, at jeg ønskede et Dobbeltspor mellem Randers og Langaa. Maaske jeg har sagt det, men jeg har i hvert Fald ment Strækningen Aarhus—Langaa. Der er paa denne Strækning stærk Trafik, og det er ofte vanskeligt for de mange Tog at krydse og komme frem. Der er derfor stærk Trang til et Dobbeltspor.

Dernæst vilde jeg gerne henpege paa, hvad ogsaa er blevet berørt af et andet Medlem, at i Forbindelse med Anlægget af Silkeborg—Langaa Strækningen og Udvildelsen af Laurberg Station, til hvilken Station den Bane løber ind, som følger langs med Stambanen til Langaa, vilde det ogsaa være rigtigt at foretage en virkelig Forbedring af Forholdene ved Langaa Station og ikke nøjes med det, her er paatænkt, for det vil alligevel om meget kort Tid blive uholdbart. Jeg tror, det vil være rigtigt at overveje, om ikke denne Station bør flyttes og indrettes ordentligt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Den ærede sidste Taler synes ikke at have lagt Mærke til, at det ærede Medlem for Nørre Sundby (Jensen-Sønderup) allerede i den Tale, hvormed han indledede denne Forhandling, har dvælet ret udførligt ved Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres for at befordre norske rejsende hurtigere gennem Jylland, end nu er Tilfældet, og at jeg i min Svartale udførligt dvælede ved, hvad der i saa Henseende var andraget om, og hvad der var under Overvejelse. Men jeg skal dertil

føje, at det, der er andraget om fra det forenede Dampskibsselskab, og som altsaa er under Overvejelse i Retning af at føre Toget hurtigere frem ned gennem Jylland, netop vil føre til, at det kommer til at afgaa senere fra Frederikshavn, og Opholdstiden for de norske rejsende, hvis de komme saa tidligt, som det ærede Medlem sagde, men som for øvrigt, efter hvad der foreligger for mig, ikke er rigtigt, vil blive længere end nu. Det er dette, der er andraget om.

Marott: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til den ærede Justitsminister i Anledning af den Opfattelse, han i Formiddagsmødet gjorde gældende med Hensyn til en Sag, jeg tidligere har omtalt, og som jeg ikke ønsker skal blive staaende som rigtig, da jeg mener, den er ganske forkert. Den ærede Minister vilde nemlig ikke indrømme Rigtigheden af, hvad jeg tidligere har fremhævet, at han var kommen til en bedre Erkendelse med Hensyn til Statens Forhold til bakteriologiske Undersøgelstationsstationer. Den ærede Minister udtalte nemlig, at der ingen Lighed var mellem de Undersøgelstationsstationer, som man nu paa det foreliggende Finanslovsforslag har søgt en Bevilling til paa 16,000 Kr., og saa den Station, der i sin Tid blev foreslaaet oprettet i Odense med Statstilskud. Jeg mener, at denne Opfattelse er ganske forkert. Ganske vist har Ministeren nu, da han faar disse 16,000 Kr. til disse Undersøgelser, henvist til, at det var en Følge af Tuberkuloseloven, som vedtoges i næstforrige Samling. Men i denne Lov paabydes der jo intet bestemt i saa Henseende, og den eneste Forskel, der altsaa er paa Sagen nu og for 2 Aar siden, da vi forhandlede den her i Tinget, er, at nu oprettes der ifølge ministeriel Resolution saadanne Diagnosestationer overalt i Landet, medens der den Gang var Tale om at oprette en saadan Stationovre paa Fyn. Forholdet er altsaa det, at den højtærede Minister er gaaet endnu videre, end vi forlangte den Gang, og jeg synes ikke, den højtærede Minister behøver at forsvare sit Standpunkt i saa Henseende. Jeg takker den højtærede Minister derfor, og nu haabe vi altsaa paa, at den højtærede Minister senere vil være med til at inddrage andre smitsomme Sygdomme under disse Stationers Virksomhed. Forhaabentlig har man med Hensyn til denne Sag anvendt det gamle Ord: Naar Enden er god, er alting godt. Jeg synes derfor heller ikke, den højtærede Minister